

דרשות הפסוקים באגדות החורבן

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טו עמוד א

תנו רבנן: מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו. אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת. אמר ליה: אף אתה חזור בך. - אמר ליה: ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים - חוץ מאחר. תקפיה, עייליה לבי מדרשא. אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוק! אמר לו: +ישעיהו מ"ח+ אין שלום אמר ה' לרשעים. עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוק! אמר לו +ירמיהו ב'+ כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני. עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוק! אמר ליה +ירמיהו ד'+ ואת שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי וגו'. עייליה לבי כנישתא אחריתי, עד דעייליה לתליסר בי כנישתא, כולהו פסקו ליה כי האי גוונא. לבתרא אמר ליה: פסוק לי פסוק! - אמר ליה: +תהלים נ'+ ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו'. ההוא ינוקא הוה מגמגם בלישניה, אשתמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר אלהים. איכא דאמרי: סכינא הוה בהדיה וקרעיה, ושדריה לתליסר בי כנישתא. ואיכא דאמרי, אמר: אי הואי בידי סכינא - הוה קרענא ליה.

ירמיהו פרק ל כא

וְהִיא אֲדִירוּ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלוֹ מִקֶּרְבוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי כִּי מִי הוּא זֶה עָרַב אֶת לְבוֹ לְגֶשֶׁת אֵלַי נְאֻם יְקֹוֹ:

מצודת דוד ירמיהו ל כא

והיה אדירו ממנו - רצה לומר מלכו יהיה מישראל:

ומושלו וכו' - כפל הדבר במ"ש:

רש"י ישעיהו פרק י

(לג) הנה האדון - בלילה ההוא:

מסעף פארה במערצה - יפשח פארותיו עיקר ענפי אילנותיו:

במערצה - במשור המקצץ הענפים... במערצה - בכלי משחית העורץ ושובר אותם:

ורמי הקומה - המלכים והשרים:

גדועים - אין לשון גידוע נופל אלא באילנות ודבר קשה:

(לד) ונקף - אף זה לשון קציצה כמו כנוקף זית ונקף לשון ונפעל:

סבכי היער - הענפים החשובים והגבורים:

והלבנון - עובי יערו וכרמילו הן מרבית חיילותיו:

באדיר יפול - על ידי מלאך יפלו, ד"א באדיר בזכות חזקיהו שהוא אדירם ומושלם של ישראל כמה שנאמ'

והיה אדירו ממנו (ירמיה ל):

ספרי דברים פסקא כח

והלבנון, מנין שאין לבנון אלא מקדש שנאמר +ירמיהו כב ו+ גלעד אתה לי ראש הלבנון, ואומר +ישעיהו י

לד+ ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול, ולמה נקרא שמו לבנון שמלבין עונותיהם של ישראל

שנאמר +שם/ ישעיה/ א יח+ אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו

אוצר המדרשים (אייזנשטיין) חסר ויתר

כל כמוך חסר ה"א בר מן ב': מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש (שמות ט"ו י"א) למה? שאילו בראייה

(שראו בעיניהם גבורת ה') והשאר בשמועה [וכמו כן באאלם/באלם/ חסר ב' יודין ובכל התורה אינו כן אלא

או ביו"ד קדמאה או ביו"ד בתראה, לומר לך מי כמוך חסין יה ומי כמוך חסין וקשה שאתה שומע נאוצי וגדופי

של אותו רשע ושותק, דבי ר"י תנא מי כמכה באלים ה' מי כמוך באלמים].